

På väg hem –

Hoppet och förväntan spirar

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Jesaja kap. 52 handlar om hur staden Jerusalem ska resa sig från sin misär, bli fri och bli en riktig stad igen. Budbäraren kommer med budskap om fred till Babylon. Han ropar: "Ni kan vända tillbaka igen. Herren har friköpt Jerusalem. Ni ska dra dit igen men håll er borta från det orena. Han går före er och han går efter er. Där ska han sedan upphöja sin lidande tjänare."

Skaka dammet av dig, res dig, du fångna Jerusalem, lös bojorna kring din hals, du fångna dotter Sion. (v. 2)

I 2 Krönikeboken 36 kan vi läsa att Herren ingav kungen Kyros tanken att de som tillhör Guds folk skulle bege sig till Jerusalem. Det var alltså Gud som såg till att de blev fria, men det tog 70 år.

Vi vet att Gud också tillät dem att hamna i fångenskap. Det var en konsekvens av deras vidriga sätt att leva långt ifrån Guds vilja, men han gjorde det faktiskt för att rädda dem. Genom detta förnyades de i sin tro, kunde leva nära Gud igen och leva med varandra på ett nytt sätt. Men det var inte bara Israels folk som blev "frihalsade".

Från ordet frihalsad kommer ordet frälst. När vi idag säger att man är frälst, menar vi att man tagit emot Jesus i sitt hjärta och bekänner honom som Herre i sitt liv. Namnet Jesus betyder "Herren frälser". Bojorna som bundits kring vår hals har släppt. Man är inte längre fånge, man är fri.

Det finns många exempel på människor som upplevt den här befrielsen när man tagit emot Jesus. "Om nu sonen befriar er blir ni verkligen fria" (Joh 8:36) säger Jesus om sig själv när han talar om slaveri under synden. Genom Jesus kan man få släppa allting som bundit en, bli fullständigt fri och börja ett nytt liv. En livsvandring med Jesus, på väg hem.

Brist ut i jubel, Jerusalems ruiner, Herren tröstar sitt folk och friköper Jerusalem. Herren visar sin makt och helighet inför alla folk, hela jorden skall se hur vår Gud räddar oss. (v. 9-10)

Idag är det söndag i allhelgonahelgen. Många har tänt ljus vid anhörigas gravar, så även jag. Många ställer frågan om det här livet är allt, eller om det finns något mer? Finns det något annat att hoppas på? Folket i Babylon skulle få vända tillbaka till den plats de en gång kom ifrån. De skulle få komma till Jerusalem.

När vi läser Bibeln ser vi att även vi ska få komma till Jerusalem. I Uppenbarelseboken talas det om det nya Jerusalem – den heliga staden som ska komma ner från himlen. Det är något som de kristna hoppats på i alla tider. En dag ska något nytt få komma fram. Jag vet inte om du upplever ditt liv som en 70-årig fångenskap, men det är klart att det finns mycket här på jorden som gör oss till fångar och som binder oss. Men en dag skall befrielsen komma.

Hela Uppenbarelseboken, där det står om det nya Jerusalem, är skriven till församlingar och kristna som lider. Budskapet är att inte ge upp, utan att fortsätta hålla ut i kampen. Han har segrat, och en dag ska vi få uppleva detta fantastiska. Alla människor behöver något att se fram emot, och många har liksom en rytm: man ser fram emot helgerna – om något roligt väntar går veckan lite lättare. Man ser fram emot

sommaren och ledigheten eller resan man ska göra, och det gör att det går lite lättare under terminen. Man ser fram emot att förverkliga något mål i livet, utbildningen, bestiga de högsta bergen i världen, bygga ett drömhus eller ett företag eller bara att följa vad det ska bli av ens barnbarn. Det hjälper oss att hålla livsmotivationen uppe. När vi ser fram emot något fylls vi av hopp och förväntan. Men när hoppet tar slut i samband med döden, vad händer då? Vilken tröst finns då? Jag fick frågan en gång: "Men tänk om det inte är sant det där med himlen. Tänk om det är en bluff. Vad händer då?" Jag svarade att jag verkligen tror att det är sant, men att om det inte skulle vara det, vill jag ändå inte leva utan det hoppet i mitt liv. Hoppet bär mig igenom svåra perioder och ger också en grundglädje i allt.

Min tjänare skall ha framgång, han skall bli upphöjd, mäktig och ärad. (v. 13)

Detta är en fantastisk avslutning på kapitel 52. Här påbörjas det som följer i Jesaja 53: den kanske största och mest kända Jesusprofetian – Herrens lidande tjänare. Den förutsäger vad Jesus gjorde när han blev korsfäst på Golgata.

Strax efter att Jesus trätt in i tjänst, går han till synagogan, tar en bokrulle och läser: "Herrens ande är över mig. . . . Han har sänt mig till att förkunna befrielse för de fångna och . . . att ge de förtryckta frihet." Det var det Jesus gjorde och gör än idag. Gud ville befria sitt folk i fångenskap då och han gjorde det, men hans planer är större. Han vill befria sitt folk idag genom kraften i Jesu blod. Vi vet att vi ska bli fria fullt ut en dag, men vi kan även här och nu få del hans kraft. För han är verkligen upphöjd, mäktig och ärad.

Vi fastnar ofta i saker som binder oss. Det vara olika former av missbruk, beroenden, stress, jantelagen, händelser i barndomen, tankebanor, minnen eller oförlåtelse. Allt detta hämmar oss. Vi lever, men känner inte glädjen och friden trots att vi väntar på det eviga livet. Men Herrens lidande tjänare kan verkligen göra allting nytt redan här och nu, för han är upphöjd, mäktig och ärad. Han har all makt idag.

Många människor rekommenderas att gå i terapi när man mår dåligt, och det kan verkligen vara bra och nödvändigt. Man pratar om saker i sitt liv som man kanske förtränger, men som man behöver sätta ord på. Men i slutänden utlämnas det till adepten att ta tag i detta. I den kristna själavården kan man i förtroende få berätta om saker man sitter fast i, och sedan be om att Jesus ska gripa in och befria, läka eller lösa upp knutarna. Vi får glömma det som ligger bakom oss och sträcka oss mot det som ligger framför oss. Vi kan få fästa blicken på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. Då öppnar sig en ljusare framtid. Hoppet och förväntan börjar spira.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) "Lös bojorna kring din hals". Ordet frälst kommer från frihalsad. Kan man känna igen den bilden idag på frälsning?
- 2) "Gud räddar oss." Hur viktigt är det med ett hopp som sträcker sig även efter döden? Lever du för övrigt ett liv där du ser fram emot olika saker? Hur viktig är hoppet för en människa?
- 3) "Min tjänare skall ha framgång". Upplever du att Jesus befriar människor från olika typer av fångenskap även idag här och nu?
- 4) "Min tjänare skall ha framgång". Ser du själavården som överlägsen terapi? Är det verkligen så att samtal och bön alltid befriar?